

“QUASI BÉ APRENENT LA VERITAT”. ÀFRICA

GALERIA BEASKOA. BARCELONA 2010

Quasi bé aprenent la veritat. Nunes (Director de cinema)

Cada obra teva, totes, com aquestes que estem veient, voldriem haver-es fet qualsevol de nosaltres, que ara podem sentir-les com les vas sentir tu; aleshores; que és sempre, com ara mateix; junts.

Bé, a vegades, com altres qualsevol pensen i senten diferent; però en aquests casos és que han perdut algun sector de la possibilitat d'emocionar-se; aquesta, hi és.

Lavors, amic, no te'n vagis tan lluny, tan formosament sol. Deixa, almenys, que jo, nosaltres, vagi, anem, amb tu; més o menys com ara.

Ara, com aleshores, tornem a veure l'obra, a fer-la, crear-la.

A veure si sabem quina serà l'escollida; la que més ens agrada, la que més ens fa sentir aquesta nova emoció que ens proposes.

Més, cada obra son totes. És totes.

Només cal sentir-les en el seu silenci, en la seva immobilitat, en les seves expressions.

Com aconseguixes que totes les expressions siguin iguals, la mateixa, en cada personatge tan diferents ?

Tots els ulls ; em dona la impressió que expressen estar escoltant la mateixa simfonia, tal vegada expressant la mateixa nota d'aquella simfonia, tal vegada expressant la mateixa nota d'aquella simfonia, en la que cadascuna de l'obra emet la seva pròpia nota, per crear la composició, la gran confusió de les seves individualitats, la gran personalitat de cadascuna diferent, tanta diferència!, tant diferents totes de cada una en si; per produir la gran bellesa de l'harmonia del silenci que assoleix la sensació de la bellesa amb fons musical.

I no és fons musical. És La Música.

Que també sona, tant bé! En aquelles estructures que tenen històries, en cadascuna de les seves solituds, que aïllades proposen la seva melodia que sincronitza, forma part de les que emeten les que tenen ulls per expressar-se, quasi humanes, i que es fan emoció en aquella gran confusió dels més bells sons.

--Shssss!...Silenci!!!...! Escoltem-los.

...Si...len...ci...! Són una harmonia de colors. Són una densitat de matèries; material que assoleix ser harmonia en les seves conjuncions, en els seus entrellaçar-se, amb tan diferents colors.

Tota una tasca d'excel·lent creació, relacionar afectuosament la fusta amb el ferro, la fusta i el ferro amb la pedra, les tres a vegades, alguna tela també, per recordar que són quadres; un fons de paret en el que sobresurt un continent, a recordar un món que enllaça la Humanitat on tal vegada va començar.

Quants milions de temps!

Quina bellesa follia!

Quina acumulació de idees !

Quina qualitat d'intel·ligència!

La creació és envidència.

Mils d'anys exposats.

Perdent-nos en l'infinit.

A trobar la veritat.

A saber-nos.

Mirant-nos els.

A veure.

A sentir-nos

Excepcionalment únics.

Salut,

Nunes

(director de cinema).

A tu Martí Rom, que mereixes molt més.